

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ

Μουσική του αυτοδιδάκτου καλλιτέχνη Στυριδωνος Ιερέως Γερ. Μακρή Μέρτε, και της οποίας εκφράζεται την αυ...

Μετά το θέρος τ'είκοσι μῆνος τοῦ Ἰουλίου,
 Λοῦ κάνουμε πανήγυριν ἑνὸς ἐξωκκλησίου...
 Εἰς Θέματα τὸν ἅγιον καὶ τὸν Προφήτην,
 Στὴν ἀγορῆν κ' ἀγροτικὴν ἐκείνην ἐρημία....

Δὲν εἶχα φθάσει σ'τὴ κορῆ ἀκόμα σὺ βουνῶ,
 Ὡς ἀνελήθη ζωντανός... κ' αὐτὸς ἐπ' οὐρανοῦ.
 Πῶ ὁ ἑσπερινὸς σχεδὸν ἤθελε τελειῶσθαι,....
 Ἐπὶ γιορτῆς τοῦ ἡ νυκτιᾶ ὥραία νὰ βραδυώσθαι.

Σὰν ἡμερῶν τὴν αὐγὴν ὅπου σὺ μοναστήρι,
 Στὸν βῆμα τοῦ ἐψάλλαμε διπλὸ τὸ πανηγύρι,
 Ὡς ὁ ἥλιος νὰ μᾶς χρυσοφωτίσθαι,
 Που ποτε δὲν εἶχα... λειτουργίῃ.

Στὴν ἐκκλησίᾳ με λοιποὺς ψάλλας καὶ ἠγμένους,
 Νὰ ταίμασθω πρὶν τοῦ λαοῦ νὰ ἦτε συναγμένους.
 Ὅτε καὶ ἔξασα σαφῶς τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων,
 Τρωγύρω μᾶς με δῶρα τοὺς ἐγέμισαν τὸν τόπον.

Ὁ Γεδεὼν μὲ προτιμῆ διὰ νὰ λειτουργίσω,....
 Κ' ἀλλῶς ἐδιτάθη μάλιστα νὰ ἀρχίσω.
 Ὅπως ἐκ τοῦ καλοκαιριοῦ γλυτρώσωμε τὴ ζέστη,
 Πῶ μᾶς θυμῶσαι ἡ γιορτῆ... καὶ τὸ Ἄριστος ἀνέστη!

Ἄσπυ μὲ τὰ πανήγυρα καὶ ἄστους· καὶ λαμπιάδας,
 Πῶ σπύριζαν τὴν ἑορτὴ μαζὶ με τοὺς ψαλτάδες.
 Μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἀρχίζου νὰ διαβάσθαι,
 Καὶ ἔσθαι· καὶ γλυκύσματα σῶλους νὰ τὰ μεράσθαι.

Τὰ πῆραν ἀνταλλάξαν, τὸ σὲ πολλοὺς μᾶς χρόνους
 Κ' ἀπαύστως ἐσημαίνανε χαροποιούς κωδώνους.
 Μᾶς ἀπολειτούργισα ὅπου φωτιάς κ' ἀντάρτα,
 Τῶν βόχαις ἐσκεπάζανε οἱ νεοὶ με τὰ σμπάρα.

Ὅπου τὰ δάση· καὶ βουνά· σὰν μᾶς τροποπέλεχα,
 Ἐμῆρξιν με φοβεραῖς πιστολαῖς καὶ τουφέκια...
 Ὅσας φορὰς ἀντίκουμας συχνεπιροβλοῦσαν,
 Γεμάτοι ἐνθουσιασμοῦ... καὶ μᾶς ἐχαιρετοῦσαν...

Ἐπειτα μαζευώμεθα σ' ἕνα ψηλὸ περνάρι,
 Μέσα σ' τὸ λόγιο· καὶ σκιά ὄλοιμας κατὰ χάρι.
 Τ' Ἀθανασοῦλη... καὶ ἑνὸς Δημήτρη Ζησιμάτου,
 Πῶ δόξασε τὰ χάματα τὰ προπατορικὰ του...

Ὁ ἕνας ἀπὸ Αἴγυπτον· καὶ ἄλλος ἀπὸ Βιέννη,
 Ὅπου αὐτοὶ ἀπὸ μικροὶ ἦτο ξενητεμένοι...
 Κ' ἀγάπη τῆς πατρίδος μᾶς τοὺς ξάναψε στὰ στήθη,
 Ὅλα αὐτὰ καθένας τοὺς σὰν τὰ ξαναθυμῆθαι....

Νάθου νὰ θυμῶσαι με ὅλη τὴν ψυχὴ τους,
 Διὰ πῆρα δ' ἕνα μᾶς φίλον καὶ συγγενὴ τους.
 Πᾶσι τοὺς δυνατοὺς σχεδὸν με λόγον· καὶ με πράξεις,
 Εἰς ὅλας τὰς κῆρυκας τοῦ κόσμου τούτου τάξεις.

Πῶ λοιπὸν τὸ πῆραμε εἰς τὴν ἀγορὰν σὺ τὸ πῆραρι,
 Ὡς γάλα καὶ κρασί με μπιστικῶν καρδάρι.
 Γαρδύμα... γὰρ μεζὲ· μᾶς με τὸ νὰ γὰρ,
 Ἄγίας Δυνατῆς τῆ μπρέντζα εἰς τὸ χερί.

Τότε φωνάζου ὄλοι τοὺς κοντὰ νὰ μαζοκτοῦμε...
 Καὶ σ'τὴ γραμμὴ σὰν ἀδελφοὶ νὰ φῶμε· καὶ νὰ πῶμε
 Κατάχαμα νὰ κάθεται καθένας τὸ στραυροπόδι.
 Πῶ γῆ μᾶς ἔκομε Θεὸς ὡς τράπεζα πετροῦδη.

Εὐθύς ἐκεῖ πῶ εἶχαμε γλωρὰ κληρὰ στρωμένα,
 Δύο τραγὰ ὀλάκαφα μᾶς φέρουσε ψιμένα...
 Πῶ μονοσούβλι ἔκοψαν αὐτὰ καὶ τεταρτάζου,
 Καὶ σ'τὴν ἀράδα ἀρχισαν σὰν λύκαι νὰ ἀρπάζου.

Καθένας ἀπὸ ὄλους μᾶς τὸ ξεσκλιστὸ κομμάτι,
 Καὶ τῆτσαις μᾶς καὶ μπότηδες ἀπὸ κρασί γεμάτοι.
 Ἀπαύστως ἐγυρίζαμε γελόντες γὰ νὰ πίνου,
 Ἐνας τὸν ἄλλον τῶν πέτοῦν στὰ χερία καὶ τῆτσαις.

Ὁ πρῶτος πῶ χαίρηθησε ἦτο ὁ παπὰ Μέρτε,
 Ὡς Ἀρχηγὸς σ'τὸ ζεῦκι μᾶς ὄλοι φγαρισθηθέντες.
 Ποινοῦ τὴν σφίξει... βάνοντας τὴν τῆτσα ἐκ τὸ σῶμα.
 Μάλιστα περισσότερον καὶ πίνοντας ἀκόμα....

Καὶ δεύτερος ὁ Μακανιάς στὸν πῆνον ὑπακάτη,
 Ὁ δηλοδὴς Στελιανὸς κοντὰ στὸν Ζησιμάτο.
 Κτυπόντες καὶ τῶν τῆτσαις μᾶς σ' ὑγείαν τοῦ Μικροῦ,
 Εὐχόμενοι σ' ἔτη πολλὰ εἰς τὴν παραία οὐλή....

Τοῦ Ζησιμάτου, Δημήτρη Μπουμπούλη καὶ Μακρή,
 Τὸ ὄνομα πῶ τρέμουνε... καὶ ζῶντες· καὶ νεκροί.
 Ἀθανασοῦλη καὶ λοιποὺς πῶ ἔκομα εἰκόνα...
 Κ' ἀθάνατο... τ' ἀφήγουσε στὸν ἅπαντα αἰῶνα...

Κατόπιν δὲ ὀμιλοῦν ἢ ὅτι ἐκουνοῦσαι...
 Ἐνας τὸν ἄλλον καὶ συχνὰ ἐπαίξαι κ' ἐγελῶσαι.
 Μὲ τὸ σχοινὶ πῶ κρέμασαν σ'τὸ δένδρον τὰ ξυκάρια,
 Καὶ χαμπηλά καθόντανε σὲ δύο μαζὶ λάρια....

Παῖδια... καὶ κοράσια... με τὰς λοιπὰς Κυρίας...
 Ἀνάκατα λίγο μακρὰν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
 Καθένας τὸ τραγούδι του ἔλεγε σ'τὴν ἀράδα,....
 Κ' ἐγέμωσε ἀπὸ φωνῆς τ' αὐτῆς κ' ἡ λαγκάδα.

Τέλος τυριά· καὶ γάλατα· βασιτιάναις· καὶ κρεάτα,
 Φραντζιόλαις· καὶ γλυκὰ κρασιά· χαρὶς περικοπιάται.
 Ἐν μέσῳ μᾶς διασκορποῦν... καὶ εἰς πολλοὺς παραδες...
 Ἄξιοι δόξης· καὶ τιμῆς τοιοῦτοι... Μακρουάδες.

Πῶ ὅταν ἀποτραγοῦδου· ψάλλουμε· καὶ χορεύου,
 Κ' ἐκείθε ἀπὸ τὴν αὐγὴν μεσάνυχτα μισοῦν...
 Μόλις πετοῦν με λεβεντιὰ τὸ βῆχο τοὺς στὸν ἄμο.
 Λαλοῦντες τὸ σκορτσάμπουνο εἰς ὄλο τοὺς τὸν δρόμο.

Μαῦντι εἰς λόγους· καὶ βουνά· δὲν θέ νὰ θυμῶσαι.
 Οἱ παλαιοὶ πῶ τέθαναν... ποτὲ τοὺς νὰ χαροῦνε...
 Ὅταν μᾶς ζοῦσαν ἀδελφοί· μονάδα· καὶ πατέρες.
 Στὸν μάταιον κόσμον αὐτὸν χαρῶσαις ἡμέραις...

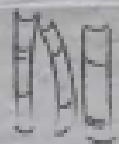
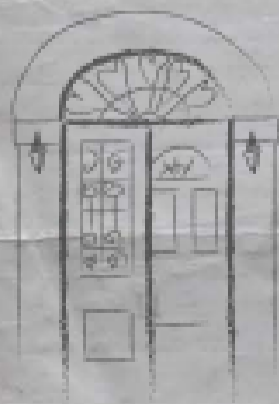
ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΗΦΟΥ

Ὅλο παρὲν εἶναι, καὶ χαίρομαι ἐγὼ ἐν τῇ αἰετῇ

vola nella

gna dei montagni...

ΑΙ.ΕΓ.0212.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ